

Saigon, 1-2-62

Lưu Vĩnh Tường

Đuôn

ĐÊM TÀN BẾN NGỰ

NHẠC và LỜI: DƯƠNG - THIỆU - TƯỚC

MODERATO

Bb

I. - Ai về bến Ngự cho

ta nhắn cùng, Nhớ chăng - non nước Hương

Bình ! Có những ngày xanh Lưu - luyến bao

tình, Vương mỗi tơ mảnh ! Hàng cây soi bóng

nước Hương Thuyền xa đậu bến Tiêu-Tương, Lưu-luyến thay phút say

hương dịu buồn. - Nhưng thoảng nghe khúc ca

- « Nam - Bình » sầu than ! Như nước nở khóc

duyên bề - bàng Thấp thoáng trăng mờ, Ai than ai

thờ đời vui chi trong sương gió . Ai nhớ thương
ai ! Đây lúc đêm tàn tình đã lạt phai .
- Thuyền ơi , đưa ta tới đâu ! tìm trăng . trăng khuất
đã lâu . Sương xuống trên bến cô - liêu thêm sâu .
- Bèo nước gió mây đêm - ngán tình giài . Có ai
nhớ - ai nơi giang đầu - Ai Bình .

II. - Ai về bến ngự cho ta nhân cùng,
Bến xưa non nước Hương Bình
Những phút tàn canh
Vương vấn bao tình
Ai rút sao đành.
Thuyền mơ trong khúc « Nam Ai »
Đàn khuya trên sông ngân giai.
Ai luyến ơi tiếc khúc ca Tần Hoài !
Ôi vẳng nghe tiếng ai âm thầm trầm ngân
Như nhẩn nhủ mối duyên thờ ơ,
Sông nước lững lờ,
Ai mong ai chờ đời vui chi trong sương gió.
Đây phút cô đơn
Ai oán cung đàn sâu vọng trần gian .
Thuyền ơi đưa ta tới đâu !
Hồn thơ vương vấn canh thâu,
Thương tiếc chi phút bên nhau thêm sâu .
Bao kiếp giang hồ ly biệt thường tình ,
Có ai nhớ ai nơi Hương Bình .

21 GIÊNG 1962